

הוכן מתוכנת תורת אמת, מותר להפיץ בכפוף לתנאי רשיון - [CC BY-NC-SA 2.5](#) אסור
בשימוש מסחרי

וספרי ויקיטקסט תחת רשיון [GNU Free Doc. License](#)
בס"ד - כל הזכויות שמורות (c) ל' פנחס ראובן שליט"א

משנה - מכשירין

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

כָּל מִשְׁקָה שֶׁתַּחֲלֶתָהּ לְרֹצוֹן אֶף עַל פִּי שְׂאִין סוּפוֹ לְרֹצוֹן, אוֹ שְׁסוּפוֹ לְרֹצוֹן
אֶף עַל פִּי שְׂאִין תַּחֲלֶתָהּ לְרֹצוֹן, הֲרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. מִשְׁקִין טַמְאִים מְטַמְּאִין
לְרֹצוֹן וְשֵׁלֹא

הַמַּרְעִיד אֶת הָאֵילָן לְהַשִּׁיר מִמֶּנּוּ אֶכְלִין אוֹ אֶת הַטַּמְאָה, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן.
לְהַשִּׁיר מִמֶּנּוּ מִשְׁקִין, בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים, הַיּוֹצֵאִין וְאֶת שָׁבוֹ, בְּכִי יִתֵּן. בֵּית
הֵלֵל אוֹמְרִים, הַיּוֹצֵאִין, בְּכִי יִתֵּן, וְאֶת שָׁבוֹ, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן **(ד)**, מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מִתְכַּוֵּן שֶׁיִּצְאֻ

הַמַּרְעִיד אֶת הָאֵילָן וְנָפַל עַל חֲבֵרוֹ, אוֹ סוּכָה **(ה)** וְנָפַלָה עַל חֲבֵרֶתָהּ,
וְתַחֲתִיָּהּ זָרְעִים אוֹ יָרְקוֹת הַמְּחַבְּרִין לְקֶרֶקַע, בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים, בְּכִי
יִתֵּן. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִשּׁוּם אָבָא יוֹסִי
חֲלִי קוּפְרֵי אִישׁ טְבַעוֹן, תִּמָּה עֲצָמָה אִם יֵשׁ מִשְׁקָה טָמֵא **(ו)** בַּתּוֹרָה, עַד
שֶׁיִּתְכַּוֵּן וְיִתֵּן, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא יא), וְכִי יִתֵּן מִים עַל זֶרַע:

פרק א - משנה ד

הנוער אגדה של ירק וירדו מצד העליון לתחתון, בית שמאי אומרים, בכי יתן. בית הלל אומרים, אינם בכי יתן. אמרו בית הלל לבית שמאי, והלא הנוער את הקלח, חוששין אנו שמא יצאו מן העלה לעלה. אמרו להן בית שמאי, שהקלח אחד, ואגדה קלחים הרבה. אמרו להם בית הלל, הרי המעלה שק מלא פרות ונתנו על גב הנהר, חוששין אנו שמא ירדו מצד העליון לתחתון. אבל **ח** אם העלה שנים ונתנו זה על גב זה, התחתון בכי יתן. ורבי יוסי אומר, התחתון טהור **ט** :

פרק א - משנה ה

הממחק את הפרישה **י**, והסוחט שערו בכסותו, רבי יוסי אומר, היוצאין בכי יתן **יב**, ואת שבו אינן בכי יתן, מפני שהוא מתכונן שיצאו מכלו :

פרק א - משנה ו

הנופח בעדשים לבדקן אם יפות הן **יג**, רבי שמעון אומר, אינן בכי יתן. וחכמים אומרים, בכי יתן. והאוכל שמשמן באצבעו, משקין שעל ידו, רבי שמעון אומר, אינן בכי יתן. וחכמים אומרים, בכי יתן. הטומן פרותיו במים מפני הגנבים, אינן בכי יתן. מעשה באנשי ירושלים שטמנו דבלתן במים מפני הסיקורין, וטהרו להן חכמים. הנותן פרותיו בשבלת הנהר להביאן עמו, אינן בכי יתן :

פרק ב

פרק ב - משנה א

זַעַת בְּתִים, בּוֹרוֹת, שִׁיחִין וּמַעְרוֹת, טְהוֹרָה [א]. זַעַת הָאָדָם, טְהוֹרָה. שְׁתֵּה מִיָּם טָמְאִין וְהִזִּיעַ, זַעַתוֹ טְהוֹרָה. בָּא בְּמִים שְׂאוּבִים וְהִזִּיעַ, זַעַתוֹ טָמְאָה. נִסְתַּפֵּג וְאַחֵר כִּדְּ הִזִּיעַ, זַעַתוֹ טְהוֹרָה:

פרק ב - משנה ב

מְרַחֵץ טָמְאָה, זַעַתָּה טָמְאָה. וְטְהוֹרָה, בְּכִי יִתֵּן. הַבֵּרֶכָה שֶׁבִּבִּית, הַבִּית מִזִּיעַ מִחֻמְתָּהּ, אִם טָמְאָה, זַעַת כָּל הַבִּית שֶׁמִּחֻמַּת הַבֵּרֶכָה, טָמְאָה:

פרק ב - משנה ג

שְׁתֵּי בִּרְכוֹת, אַחַת טְהוֹרָה וְאַחַת טָמְאָה, הַמִּזִּיעַ קְרוֹב לְטָמְאָה, טָמֵא. קְרוֹב לְטְהוֹרָה, טָהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמֵא. בִּרְזֵל טָמֵא שֶׁבָּלְלוּ עִם בִּרְזֵל טָהוֹר, אִם רֵב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רֵב מִן הַטָּהוֹר, טָהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמֵא. גִּסְטָרִיּוֹת שִׁישְׁרָאֵל וְנִכְרִים מְטִילִין לְתוֹכָהּ, אִם רֵב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רֵב מִן הַטָּהוֹר, טָהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמֵא. מִי שֶׁפִּיכּוֹת שִׁינָדוֹ עָלֶיהֶן מִי גִשְׁמִים, אִם רֵב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רֵב מִן הַטָּהוֹר, טָהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמֵא. אֵימָתִי, בְּזִמָּן שֶׁקִּדְּמוּ מִי שֶׁפִּיכּוֹת. אֲבָל אִם קִדְּמוּ מִי גִשְׁמִים, אֲפֹלוּ כָּל שֶׁהֵן, לְמִי שֶׁפִּיכּוֹת, טָמֵא [ד]:

פרק ב - משנה ד

הַטּוֹרֵף אֶת גִּגּוֹ וְהַמְכַבֵּס אֶת כְּסוּתוֹ וְיָרְדוּ עָלֶיהֶן גִּשְׁמִים, אִם רֵב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רֵב מִן הַטָּהוֹר, טָהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמֵא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,

פרק ב - משנה ה

עיר שישאל ונכרים דרים בה והיה בה מרחץ מרחצת בשבת, אם רב נכרים, רוחץ מיד. ואם רב ישראל, ימתין כדי שיחמו החמין. מחצה למחצה, ימתין כדי שיחמו החמין. רבי יהודה אומר, באמבטי קטנה, אם יש בה רשות, רוחץ בה מיד:

פרק ב - משנה ו

מצא בה גרק נמך, אם רב נכרים, לוקח מיד. ואם רב ישראל, ימתין כדי שיבאו ממקום קרוב [ה](#). מחצה למחצה, ימתין כדי שיבאו ממקום קרוב. ואם יש בו רשות, לוקח מיד:

פרק ב - משנה ז

מצא בה תינוק משלך, אם רב נכרים, נכרי. ואם רב ישראל, ישראל. מחצה למחצה, ישראל. רבי יהודה אומר, הולכין אחר רב המשליכין:

פרק ב - משנה ח

מצא בה מציאה, אם רב נכרים, אינו צריך להכריז. ואם רב ישראל, צריך להכריז. מחצה למחצה, צריך להכריז. מצא בה פת, הולכין אחר רב הנחתומין. ואם היתה פת עסה, הולכים אחר רב אוכלי פת עסה [יב](#). רבי

יהודה אומר, אם היתה פת קבר, הולכין אחר רב אוכלי פת קבר:

פרק	ב	-	משנה	ט
-----	---	---	------	---

מִצָּא בֶּה בָּשָׂר, הוֹלְכִין אַחֲרֵי רַב הַטְּבָחִים. אִם הָיָה מִבָּשָׂל, הוֹלְכִים אַחֲרֵי רַב אוֹכְלֵי מִבָּשָׂל:	בָּשָׂר	מִבָּשָׂל:
--	---------	------------

פרק	ב	-	משנה	י
-----	---	---	------	---

המוצא פרות בדרך, אם רב מכניסין לבתיהן, פטור. ולמכר בשוק, חייב. מחצה למחצה, דמאי. אוצר שישאל ונכרים מטילין לתוכו, אם רב נכרים, ודאי. ואם רב ישאל, דמאי. מחצה למחצה, ודאי, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, אפלו כלם נכרים וישאל אחד מטיל לתוכו, דמאי: {יח}

פרק	ב	-	משנה	יא
-----	---	---	------	----

פרות שניה שרבו על של שלישית, ושל שלישית על של רביעית, ושל רביעית על של חמישית {יט}, ושל חמישית על של ששית, ושל ששית על של שביעית, ושל שביעית על של מוצאי שביעית, הולכין אחר הרב. מחצה למחצה, להחמיר:

פרק	ג	-	משנה	
-----	---	---	------	--

פרק	ג	-	משנה	א
-----	---	---	------	---

שֶׁק שֶׁהוּא מְלֵא פְרוֹת {א} וְנִתְּנוּ עַל גֵּב הַנֶּהָר, אוֹ עַל פִּי הַבּוֹר, אוֹ עַל מַעְלוֹת הַמַּעְרָה, וְשָׁאֲבוּ, כֹּל שֶׁשָּׁאֲבוּ, בְּכִי יִתֵּן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֹּל שֶׁהוּא כֹנָגֵד הַמַּיִם, בְּכִי יִתֵּן. וְכֹל שֶׁאִינוֹ כֹנָגֵד הַמַּיִם, אִינוֹ בְּכִי יִתֵּן:

פרק	ג	-	משנה	ב
-----	---	---	------	---

חֲבִית שֶׁהִיא מְלֵאָה פְרוֹת וְנִתְּנוּהָ לְתוֹךְ הַמַּשְׁקִין, אוֹ מְלֵאָה מַשְׁקִין וְנִתְּנוּהָ לְתוֹךְ הַפְּרוֹת, וְשָׁאֲבוּ, כֹּל שֶׁשָּׁאֲבוּ, בְּכִי יִתֵּן. בְּאֵלוּ מַשְׁקִים אָמְרוּ, בְּמַיִם וּבַיִין וּבַחֲמֵץ. וְשָׁאֵר כָּל הַמַּשְׁקִין, טְהוֹרִין. רַבִּי נְחֶמְיָה מְטַהֵר בְּקִטְנִית, שֶׁאִין חֲקִטְנִית שׁוֹאֵבֶת:

פרק	ג	-	משנה	ג
-----	---	---	------	---

הַרוֹדֶה פֶת חֲמָה וְנִתְּנָה עַל פִּי חֲבִית שֶׁל יַיִן {ג}, רַבִּי מֵאִיר מְטַמֵּא. רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר. רַבִּי יוֹסִי מְטַהֵר בְּשֶׁל חֲטִים {ד} וּמְטַמֵּא בְּשֶׁל שְׁעָרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַשְּׁעָרִים שׁוֹאֲבוֹת:

פרק	ג	-	משנה	ד
-----	---	---	------	---

הַמְרַבֵּץ אֶת בֵּיתוֹ וְנָתַן בּוֹ חֲטִים וְטָנְנוּ, אִם מִחֲמַת הַמַּיִם, בְּכִי יִתֵּן. וְאִם מִחֲמַת הַסֵּלַע, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. הַמְכַבֵּס אֶת כְּסוּתוֹ בַּעֲרָבָה, נָתַן בָּהּ חֲטִים וְטָנְנוּ, אִם מִחֲמַת הַמַּיִם, בְּכִי יִתֵּן. אִם מִחֲמַת עֶצֶמֶן {ה}, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. הַמְטִיף בַּחֹל, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. מַעֲשֵׂה בְּאִנְשֵׁי הַמַּחוּז שֶׁהֵיוּ מְטִיפִין בַּחֹל,

אָמרוּ לָהֶם חֲכָמִים, אִם כֹּד הָיִיתֶם עוֹשִׂים, לֹא עָשִׂיתֶם טְהָרָה מִימֵיכֶם:

פרק	ג	-	משנה	ה
-----	---	---	------	---

הַמְטִינָן בְּטִיט הַנָּגוּב, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִם יֵשׁ בּוֹ מִשְׁקָה טוֹפֵחַ, בְּכִי יִתֵּן. וְאִם לֹא, אֵינּוּ בְּכִי יִתֵּן. הַמְרַבֵּץ אֶת גִּרְנוֹ, אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ שְׁמָא נָתַן בָּהּ חֲטִים וְטָנְנוּ. הַמְלַקֵּט עֲשָׂבִים כְּשֶׁהֵטַל עֲלֵיהֶם, לְהִטּוֹן בָּהֶם חֲטִים, אֵינּוּ בְּכִי יִתֵּן. אִם נִתְכַּוֵּן לְכֹד, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. הַמוֹלִיד חֲטִין לְטָחוֹן וְיִרְדּוּ עָלֵיהוֹ גִּשְׁמִים, אִם שָׁמַח, בְּכִי יִתֵּן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא לְשֹׁמֵחַ, אֲלֵא אִם עָמַד:

פרק	ג	-	משנה	ו
-----	---	---	------	---

הָיוּ זֵיתָיו נְתוּנִים בְּגַג וְיִרְדּוּ עָלֵיהוֹ גִּשְׁמִים, אִם שָׁמַח, בְּכִי יִתֵּן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא לְשֹׁמֵחַ, אֲלֵא, אִם פָּקַק אֶת הַצִּנּוֹר אוֹ אִם חִלְחַל לְתוֹכָן:

פרק	ג	-	משנה	ז
-----	---	---	------	---

הַחֲמָרִין שֶׁהָיוּ עוֹבְרִים בְּנֶהָר וְנָפְלוּ שְׁקִיָּהֶם לַמַּיִם, אִם שָׁמְחוּ, בְּכִי יִתֵּן [ח]. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא לְשֹׁמֵחַ, אֲלֵא, אִם הִכְכוּ. הָיוּ רִגְלָיו מְלֹאוֹת טִיט, וְכֵן רִגְלֵי בְּהֶמְתּוֹ, עֶבֶר בְּנֶהָר, אִם שָׁמַח, בְּכִי יִתֵּן [ט]. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא לְשֹׁמֵחַ, אֲלֵא, אִם עָמַד וְהִדִּיחַ [י]. בָּאֲדָם וּבְבִהֶמָּה טִמְאָה, לְעוֹלָם טִמְאָה:

פרק	ג	-	משנה	ח
-----	---	---	------	---

המוריד את הגלגלים ואת כלי הפקר בשעת הקדים למים בשביל שיחוצו, הרי זה בכי יתן. המוריד בהמה לשותות, המים העולים בפיה, בכי יתן. וברגליה, אינן בכי יתן. אם חשב שיודחו רגליה, אף העולין ברגליה, בכי יתן. בשעת היחף והדיש, לעולם טמא. הוריד חרש שוטה וקטן, אף על פי שחושב שיודחו רגליה, אינן בכי יתן, שיש להן מעשה ואין להן מחשבה:

פרק	ד
-----	---

פרק	ד	-	משנה	א
-----	---	---	------	---

השוחה לשותות, המים העולים בפיו ובשפמו, בכי יתן. בחטמו ובראשו ובזקנו, אינן בכי יתן. הממלא בחבית, המים העולים אחריה, ובחבל שהוא מכנן על צוארה, ובחבל שהוא לצרפה, הרי זה בכי יתן. כמה הוא צרפה. רבי שמעון בן אלעזר אומר, טפח. נתנה תחת הצנור, אינן בכי יתן:

פרק	ד	-	משנה	ב
-----	---	---	------	---

מי שיירדו עליו גשמים, אפלו אב הטמאה, אינו בכי יתן. ואם נער, בכי יתן. עמד תחת הצנור להקיר או לדוח, בטמא, טמאין. ובטהור, בכי יתן:

פרק	ד	-	משנה	ג
-----	---	---	------	---

הַכּוֹפֶה קָעָרָה {א} עַל הַכֶּתֶל בְּשִׁבִּיל שְׁתוּדַח {ב}, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. אִם בְּשִׁבִּיל
שָׁלֹא יִלְקָה הַכֶּתֶל, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן:

פרק ד - משנה ד

חֲבִית שֶׁיֵּרֵד הַדֶּלֶף לְתוֹכָהּ, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, יִשְׁבֵּר. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים,
יָעָרָה. וּמוֹדִים שֶׁהוּא מוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ וְנוֹטֵל פְּרוֹת מִתּוֹכָהּ, וְהֵם טְהוּרִים:

פרק ד - משנה ה

עֲרֵבָה שֶׁיֵּרֵד הַדֶּלֶף לְתוֹכָהּ, הַנֶּתְזִין וְהַצֶּפִּין אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. נִטְלָה לְשִׁפְכָהּ,
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, בְּכִי יִתֵּן. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. הַנִּיחָה
שֶׁיֵּרֵד הַדֶּלֶף לְתוֹכָהּ, הַנֶּתְזִין וְהַצֶּפִּין, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, בְּכִי יִתֵּן. בֵּית
הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. נִטְלָה לְשִׁפְכָהּ, אֵלּוּ וְאֵלּוּ מוֹדִים שֶׁהֵן בְּכִי יִתֵּן.
הַמְטָבִיל אֶת הַכֵּלִים וְהַמְכַבֵּס אֶת כִּסּוּתוֹ בְּמַעְרָה, הַמֵּיִם הָעוֹלִים בְּיָדָיו,
בְּכִי יִתֵּן. בְּרִגְלָיו, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אִם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ שֶׁיֵּרֵד
אֶלָּא אִם כֹּן נִטְנְפוּ רִגְלָיו, אֵף הָעוֹלִין בְּרִגְלָיו בְּכִי יִתֵּן:

פרק ד - משנה ו

קָפָה שֶׁהִיא מְלֵאָה תְּרֻמוֹסִין וְנִתְּנוּהָ לְתוֹךְ מְקוֹהָ, מוֹשִׁיט יָדוֹ וְנוֹטֵל
תְּרֻמוֹסִין מִתּוֹכָהּ, וְהֵם טְהוּרִים. הָעֵלָם מִן הַמֵּיִם {ה}, הַנוֹגְעִים בְּקָפָה,
טְמֵאִים {ו}, וְשָׁאֵר כָּל הַתְּרֻמוֹסִים, טְהוּרִים. צָנוֹן שֶׁבְּמַעְרָה, נִדָּה מְדִיחָתוֹ
וְהוּא טְהוֹר. הָעֵלְתוֹ כָּל שֶׁהוּא מִן הַמֵּיִם, טְמֵא:

ז	משנה	-	ד	פרק
---	------	---	---	-----

פְּרוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְתוֹךְ אֶמֶת הַמִּים, פָּשַׁט מִי שֶׁהָיוּ יָדָיו טְמֵאוֹת וְנִטְּלוּ, יָדָיו טְהוֹרוֹת וְהַפְּרוֹת טְהוֹרִים. וְאִם חָשַׁב שֶׁיִּוָּדְחוּ יָדָיו, יָדָיו טְהוֹרוֹת וְהַפְּרוֹת בְּכִי יִתֵּן:

ח	משנה	-	ד	פרק
---	------	---	---	-----

קִדְרָה שֶׁהִיא מְלֵאָה מִים וְנִתְּוֶנָה לְתוֹךְ הַמְּקוֹה וּפָשַׁט אֶב הַטְּמֵאָה אֶת יָדוֹ לְתוֹכָהּ, טְמֵאָה. מִנֵּעַ טְמֵאוֹת, טְהוֹרָה. וְשָׁאָר כָּל הַמְּשָׁקִין, טְמֵאִין, שְׂאִין הַמִּים מִטְּהָרִים אֶת שָׁאָר הַמְּשָׁקִין:

ט	משנה	-	ד	פרק
---	------	---	---	-----

הַמְּמַלֵּא בְּקִילוֹן, עַד שֶׁלֶּשָׁה יָמִים, טְמֵאִין. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִם נִגְבוּ, מִיד טְהוֹרִים. וְאִם לֹא נִגְבוּ, אֶפְלוּ עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, טְמֵאִים:

י	משנה	-	ד	פרק
---	------	---	---	-----

עֲצִים שֶׁנִּפְּלוּ עָלֵיהֶם מְשָׁקִין וַיִּרְדּוּ עָלֵיהֶם גִּשְׁמִים, אִם רַבּוּ, טְהוֹרִים. הוֹצִיָּאֻם שֶׁיִּרְדּוּ עָלֵיהֶם גִּשְׁמִים, אֵף עַל פִּי שְׂרָבוֹ, טְמֵאִים. בָּלְעוּ מְשָׁקִים טְמֵאִים, אֵף עַל פִּי שֶׁהוֹצִיָּאֻם שֶׁיִּרְדּוּ עָלֵיהֶם גִּשְׁמִים, טְהוֹרִין. וְלֹא יִסִּיקֻם אֶלָּא בְּיָדֵים טְהוֹרוֹת בְּלֶבֶד. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִם הָיוּ לַחִין וְהִסִּיקוּ, וְרַבּוּ הַמְּשָׁקִין הִיוֹצֵאִין מֵהוּן עַל הַמְּשָׁקִין שֶׁבָּלְעוּ, טְהוֹרִים:

מי שֶׁטָבַל בְּנֶהֱרָ, וְהָיָה לְפָנָיו נֶהָר אַחֵר וְעָבַר בּוֹ, טָהָרוּ שְׁנֵיִם אֶת הָרִאשׁוֹנִים. דָּחָהּוּ חֲבֵירוֹ לְשִׁכְרוֹ, וְכֵן לְבִהְמָתוֹ, טָהָרוּ שְׁנֵיִם אֶת הָרִאשׁוֹנִים. וְאִם כְּמִשְׁחָק עָמַד, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן:

הִשָּׁט עַל פְּנֵי הַמַּיִם, הִנֵּתְזִין, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן {א}. וְאִם נִתְפָּוֶן לְהִתִּיז עַל חֲבֵירוֹ, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. הָעוֹשָׂה צָפוֹר בַּמַּיִם, הִנֵּתְזִין וְאֵת שְׂפָהּ, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן:

פְּרוֹת שֶׁיָּרַד הַדֶּלֶף לְתוֹכָן וּבִלְלוֹ שְׁיִנְגָבוּ, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, בְּכִי יִתֵּן {ג}. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן:

הַמוֹדֵד אֶת הַבּוֹר בֵּין לְעִמְקוֹ בֵּין לְרַחְבּוֹ, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן, דִּבְרֵי רַבִּי טַרְפוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לְעִמְקוֹ, בְּכִי יִתֵּן. וְלְרַחְבּוֹ, אֵינּוּ בְּכִי יִתֵּן:

פרק	ה	-	משנה	ה
-----	---	---	------	---

פֶּשֶׁט יָדוֹ אוֹ רַגְלוֹ אוֹ קָנָה לְבוֹר לַיָּדַע אִם יֵשׁ בּוֹ מַיִם, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. לַיָּדַע כַּמָּה מַיִם יֵשׁ בּוֹ, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. זָרַק אָבֹן לְבוֹר לַיָּדַע אִם יֵשׁ בּוֹ מַיִם, הִנֵּתִיזוֹ, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. וְאֵת שְׂבָאָבֹן, טְהוֹרִים:

פרק	ה	-	משנה	ו
-----	---	---	------	---

הַחוֹבֵט עַל הַשֶּׁלַח, חוּץ לַמַּיִם, בְּכִי יִתֵּן **(ח)**. לְתוֹךְ הַמַּיִם, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, אִף לְתוֹךְ הַמַּיִם בְּכִי יִתֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתַכְּנֵן שְׂיִצְאוּ עִם הַצּוֹאָה:

פרק	ה	-	משנה	ז
-----	---	---	------	---

הַמַּיִם הָעוֹלִין בְּסַפִּינָה וּבַעֲקָל וּבַמְשׁוֹטוֹת, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. בַּמְצוּדוֹת וּבַרְשָׁתוֹת וּבַמְכַמְרוֹת, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. וְאִם נָעַר, בְּכִי יִתֵּן **(ט)**. הַמּוֹלִיד אֶת הַסַּפִּינָה לַיָּם הַגָּדוֹל **(י)** לְצַרְפָּה, הַמוֹצִיא מִסִּמְר לְגַשְׁמִים לְצַרְפוֹ, הַמַּנִּיחַ אֶת הָאוֹד בְּגַשְׁמִים לְכַבּוֹתוֹ, הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן:

פרק	ה	-	משנה	ח
-----	---	---	------	---

קִסְיָא שֶׁל שְׁלַחֲנוֹת וְהַשִּׁיפָא שֶׁל לִבְנִים, אֵינָן בְּכִי יִתֵּן. וְאִם נָעַר, בְּכִי יִתֵּן:

פרק ה - משנה ט

כָּל הַנְּצוּק, טְהוֹר, חוּץ מִדְּבַשׁ הַזֵּיפִין **[יא]**, וְהַצִּפְחַת. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אִף הַמִּקְפָּה שֶׁל גְּרִיסִין וְשֶׁל פּוֹל, מִפְּנֵי שֶׁהִיא סוֹלֶדֶת לְאַחֲרֶיהָ **[יג]**:

פרק ה - משנה י

הַמַּעֲרָה מִחֶם לָחֶם, וּמִצּוֹנִין לְצוֹנִין, וּמִחֶם לְצוֹנִין, טְהוֹר. מִצּוֹנִין לָחֶם, טָמֵא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִף הַמַּעֲרָה מִחֶם לָחֶם וְכַחוֹ שֶׁל תַּחְתּוֹן יָפָה מְשַׁל עָלָיוֹן, טָמֵא:

פרק ה - משנה יא

הָאִשָּׁה שֶׁהָיוּ יָדֶיהָ טְהוֹרוֹת, וּמִגִּיסָה בַקֶּדֶרֶה טָמְאָה, אִם הִזְיְעוּ יָדֶיהָ, טָמְאוּת. הָיוּ יָדֶיהָ טָמְאוֹת, וּמִגִּיסָה בַקֶּדֶרֶה טְהוֹרָה, אִם הִזְיְעוּ יָדֶיהָ, הִקְדֶּרֶה טָמְאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִם נָטְפוּ. הַשּׁוֹקֵל עֲנָבִים בְּכַף מֵאֲזָנִים, הָיִין שֶׁבֶכֶף, טְהוֹר, עַד שֶׁיַּעֲרָה לְתוֹךְ הַכֶּלִי. הָרִי זֶה דּוֹמָה לְסֵלִי זֵיתִים וְעֲנָבִים כְּשֶׁהוּן מִנְטָפִין:

פרק ו

פרק ו - משנה א

הַמַּעֲלָה פְּרוּתָיו לַגַּג מִפְּנֵי הַפְּנִימָה, וַיֵּרֶד עֲלֵיהֶם טַל, אֵינָם בָּכִי יִתְּנוּ. אִם נִתְּכוּ לַכֹּד, הָרִי זֶה בָּכִי יִתְּנוּ. הָעֶלֶן חֲרָשׁ, שׁוּטָה וְקָטָן, אֵף עַל פִּי שְׁחָשַׁב שְׂיֵרֵד עֲלֵיהֶן הַטַּל, אֵינָן בָּכִי יִתְּנוּ, שֶׁיֵּשׁ לָהֶן מַעֲשֶׂה וְאִין לָהֶן מַחֲשָׁבָה:

פרק ו - משנה ב

הַמַּעֲלָה אֶת הָאֲגָדוֹת וְאֶת הַקְּצִיעוֹת וְאֶת הַשּׁוּם לַגַּג בְּשָׁבִיל שְׂיִמְתִּינוּ, אֵינָן בָּכִי יִתְּנוּ. כָּל הָאֲגָדוֹת שֶׁל בֵּית הַשּׁוּקִים, טִמְאִין. רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר בְּלַחִים **[ג]**. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, וְכִי מִפְּנֵי מָה טִמְאוּ, אֶלֶּא מִפְּנֵי מִשְׁקָה הִפָּה. כָּל הַקִּמְחִין וְהַסֵּלְתוֹת שֶׁל בֵּית הַשּׁוּקִים, טִמְאִים. הַחִילְקָה, הַטָּרְגִּים וְהַטָּסְגִי, טִמְאִים בְּכָל מָקוֹם:

פרק ו - משנה ג

כָּל הַבִּיצִים בְּחִזְקַת טְהָרָה, חוּץ מִשָּׁל מוֹכְרֵי מִשְׁקָה. וְאִם הָיוּ מוֹכְרִין עִמָּהֶן **[ה]** פִּרוֹת יִבְשִׁים, טְהוֹרוֹת. כָּל הַדָּגִים בְּחִזְקַת טִמְאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חֲתִיכַת אֱלִתִּית וְדָג הַמַּצְרִי הֵבֵא בְּקֶפֶה וְקוּלִיס הָאֶסְפָּנִין, הָרִי אֵלּוּ בְּחִזְקַת טְהָרָה. כָּל הַצִּיר בְּחִזְקַת טִמְאָה. וְעַל כָּלֵם, עִם הָאֶרֶץ נֶאֱמַן לוֹמַר טְהוֹרִים הֵן, חוּץ מִשָּׁל דָּגָה, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מִפְּקִידִין אוֹתָהּ אֶצֶל עִם הָאֶרֶץ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, צִיר טְהוֹר שֶׁנִּפְּל לְתוֹכוֹ מִים כָּל שָׁהֵן, טִמְאָה:

פרק ו - משנה ד

שִׁבְעָה מִשְׁקִין הֵן. הַטַּל וְהַמֵּיִם, הַיֵּין וְהַשֶּׁמֶן, וְהַדָּם, וְהַחֲלָב, וְדִבְשׁ דְּבוּרִים. דִּבְשׁ צִרְעִים, טְהוֹר, וּמִתָּר בְּאֲכִילָה:

פרק ו - משנה ה

תולדות למים, היוצאין מן העין, מן האזן, מן החוטם, מן הפה, מי רגלים, בין גדולים בין קטנים, לדעתו **[יג]** ושלל לדעתו. תולדות לדם, דם שחיטה **[יד]**. בבמה ובחיה ובעופות הטהורים, ודם הקזה **[טו]** לשתייה. מי חלב, כחלב. והמחל, פשמן, שאין המחל יוצא מידי שמן, דברי רבי שמעון. רבי מאיר אומר, אף על פי שאין עמו שמן. דם השרץ, כבשרו, מטמא ואינו מכשיר, ואין לנו כיוצא בו:

פרק ו - משנה ו

אלו מטמאין ומכשירין. זובו של זב, ורקו, ושכבת זרעו, ומימי רגליו, ורביעית מן המת, ודם הנדה. רבי אליעזר אומר, שכבת זרע אינה מכשרת. רבי אלעזר בן עזריה אומר, דם הנדה אינו מכשיר. רבי שמעון אומר, דם המת אינו מכשיר. ואם נפל על הדלעת **[יח]**, גורדה **[יט]** והיא טהורה **[כ]**:

פרק ו - משנה ז

אלו לא מטמאין ולא מכשירין. הנזעה, והלחה סרוחה, והראי, והדם היוצא עמהם, ומשקה בן שמנה. רבי יוסי אומר, חוץ מדמו. והשותה מי טבריה **[כא]**, אף על פי שיוצאין נקיים. דם שחיטה בבמה, בחיה ובעופות הטמאים, ודם הקזה לרפואה. רבי אליעזר מטמא באלו. רבי שמעון בן אלעזר אומר, חלב הזכר, טהור:

חלב האשה מטמא לרצון ושלל לרצון, וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון. אמר רבי עקיבא, קל וחמר הדברים. מה אם חלב האשה שאינו מיוחד אלא לקטנים, מטמא לרצון ושלל לרצון, חלב הבהמה שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים, אינו דין שיטמא לרצון ושלל לרצון. אמרו לו, לא, אם טמא חלב האשה שלל לרצון, שדם מגפתה טמא, יטמא חלב הבהמה שלל לרצון, שדם מגפתה טהור. אמר להם, מחמיר אני בחלב מבדם, שהחולב לרפואה כד, טמא, והמקיז לרפואה, טהור. אמרו לו, סלי זיתים וענבים יוכיחו, שהמשקים היוצאין מהן לרצון, טמאים, ושלל לרצון, טהורים. אמר להן, לא, אם אמרתם בסלי זיתים וענבים, שתחלתן אכל וסופן משקה, תאמרו בחלב שתחלתו וסופו משקה. עד כאן היתה תשובה. אמר רבי שמעון מפאן ואילך היינו משיבין לפניו, מי גשמים יוכיחו, שתחלתן וסופן משקה ואינו מטמאין אלא לרצון. אמר לנו, לא, אם אמרתם במי גשמים, שאין רבן לאדם, אלא לארצות ולאילנות, ורב החלב, לאדם: